

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

Львовъ.

Ч. 6.

Понедѣлокъ дня

22 10 Сѣчня 1849.

Выходитъ два разы на тыждень въ Сіерадѣ и въ Святогорѣ. Цѣна у бѣрткочна для обкѣрающихъ въ Редакції 1 рена, 15 кр. срѣ; для отрымлюющихъ че́резъ почты 1 рена, 35 кр. срѣ; цѣна по бѣрткочна для обкѣрающихъ въ Редакції 2 рена, 30 кр. ср.; для отрымлюющихъ че́резъ почты 3 рена, 10 кр. ср. Инераты, або донесенія приватни оубѣщають ся по цѣнѣ за кождѣ строчкѣ, въ піредѣацѣ по 3 кр. срѣ.

ПЕТРО и ПАВЛО.

Розмова въ лѣсѣ.

(Доконченіе.)

ПЕТРО. Той наї только на Сеймѣ єде, хто паньшинів робить, кто знає, таکъ то боїтъ; ко єнши тамъ є нездальні.

ПАВЛО. Я чомѣдь то Поляки и єнши народи, наїздати єншихъ наїмбрѣйшихъ за Депото-ваныхъ обкѣраютъ? Цы таکъ си хто ноггѣ зломитъ, то крыкого си закличе, що не може нѣ ходити, нѣ лѣчити? Нѣ! онъ кличе здорового доктора, що віаки наїзи знає, таکби то кость заправити, наїастити, обкѣнити таکъ оумѣє, що она зновъ са зросла. Цы таکъ Госпо-Аарю Панъ поле козьме, ци онъ сокѣ даїа кличе? Нѣ! онъ іде до мѣста, и шдкає тамъ пісара, мѣдного и доброго, що мѣ до сурадѣєтъ таکъ наїлѣши написавъ, що може поле одо-брати. Іакъ са газдѣ лемѣшъ зломитъ, то до хлопа го занесе? Нѣ! онъ іде до кокаля и то до доброго, що и жалѣза не спаливъ и до-бре підгѣ наложивъ. Такъ не мовлю я, що бы то Господи! на Сеймѣ не засѣдали; таکби га-зы и пысъменни, и оучени бдані, то покинни-

по колишній частинѣ тамъ на Сеймѣ засѣдати; але коли такихъ нема, то гранінныхъ людей ко тойм дѣлам способныхъ, оученыхъ, мѣдныхъ и цирюльниківъ быверати; бо такъ таکъ недка нѣчо не вуажичити, анѣ скарбъ не напише, анѣ підгѣ не наложити, такъ и въ Сеймѣ або нѣчо, або дозволю що тамъ зробитъ. Я при тойм и то оукажати треба, же депотокані многої коштівутъ, и то вісь зъ нашої киїшени заплатити можемъ; для того тожъ ихъ робота, має цѣликомъ задала вѣти. Тому то Депотатъ Петровскій, таکъ оукликає, же до того тра єншої го-ловки, зреїкъ са кіоого и казавъ: быверайте си мѣдрийшихъ. Ахъ, що за ощущивий чоловѣкъ!

ПЕТРО. Таки добрѣ то вісь бѣло миали Пакле, же бы только тоє знати, де то мѣ-дрийхъ, оученыхъ, нашої Рѣсікії справѣ цирюльниківъ, можна бы са допитати.

ПАВЛО. Ахже легко! Во Лькобѣ є Рада Рѣ-ска Головна; а по мѣстахъ въ Бережанахъ, Станіславовѣ, Жовквѣ, Сtryю, Коломиї, Тар-нополи, Перемишлю, Городкѣ, Дрогобичи, Бѣ-чаччѣ и по єншихъ мѣстахъ Рѣсікії показавалися Ради Рѣсіки. Отже ю таихъ Радахъ и сїкати и оукажати, кто тамъ за нами са оуй-

мае, кто ревно и добре тамъ говорицъ, кто
нашъ спрашъ добре тамъ понемае и коронитъ,
по кимъ видко, же письменный и оученыи, и съ
тыхъ людей наилѣпшихъ тра выберати и за-
депутатѣвъ тамъ на Сеймъ выслати. Знаи-
дете тамъ много и священникѣвъ, и скѣ-
кихъ людей, судникѣвъ цѣсарскіхъ, профессо-
рѣкъ, докторѣкъ, мѣщанъ и еншихъ, шо можъ
ихъ безпечно до того дѣла выбрать, и имъ
такъ важнѣ нашъ и нашихъ дѣти спрашъ по-
рочити, котори бы и изыкомъ, и головкою, и пе-
ромъ нашъ спрашъ добре, цирие поперали.

Икъ селаны на Ридахъ Рѣкихъ не вѣкаютъ, то и не знаютъ, что са въ нашомъ краю дѣ; и ткій, и котрый корогъ на щастье наше днѣ; икѣ намъ небезпеченѣтъ грозитъ, ткемъ бѣдѣ огнѣти, а гараздъ пункернѣти можна.

Петро. Ахъ Павле, Павле милый! Видж
т, що ви добрѣ го корите; ткъ ено до дома ве-
нч, то не только же самъ пойдѣ, але и събѣ-
дами скажѣ, бы на Рады Рѣски ишли, и каза-
ли, що то наимъ Рѣкинамъ теперъ такъ доже на
сердцу тажить, бы то Рады са старши, тоє
зле поодвертили. Тажко жъ то вже направити,
ткъ що разъ зле са зробити; але ткъ Богъ
даєть дожити, а прїиде зновъ такій часъ, де
тра буде ще разъ колись тамъ на Сеймъ поси-
лати, ото Рѣкинѣвъ пошлемъ и зъ мѣдрую
головкою, щирымъ серцемъ, спраше-
ливыхъ, письменныхъ и обученыхъ, ко-
три бы вію добро знали, и насть на Сеймѣ за-
ступали.

А тепѣрь перекъѣтъ дѣло Трохѣ; напыните
са съ флашки медъ, и ходѣтъ спати, ко вже
важе позно въ нощь, треба вже намъ спочинка-
ти. — Рѣдко 20. Стѣдни 1848.

8дно 20. Ст8дня 1848.

СПРАВЫ КРАЕВИ.

Зо Львока. Дна вів Стична с. р. яко на
Богоявленїє Господнє по оурочистомъ нарожен-
єтє є дпрапилога тѣ ко Львовѣ водоїватиє

гофданское въ стбдны на плацѣ Фердинанда. Литбрггіакъ и водѣ освящавъ всесвѣтнѣйшиій Архимандритъ чина св. Василія Орестъ Хомчинскій съ кръсомъ митрополитальныи. На водосвятю били и панъ Губернаторъ и панъ Коммандерюющиі Енералъ; также многочисленный oddѣль войска нашего рѣского. Стрѣляли зъ рѣчного оружія, и били зъ арматъ. Самое небо кропило теплымъ дощикомъ.

На священ8 вод8 и на рани8 перекрест8 запро-
сивъ честный нашъ Ргчинъ и обиватель Двок-
ской Товарицкїй многихъ гостей и духов-
ныхъ и мирскыхъ, а меже тымъ Енерала Бор-
дольо и енеральной команды Адъютанта Пода-
полковника Ргкштла.

Меже тонетами на здоровлье, бѣли: Его Величеству панюющому Цѣсарю Францѣшку Iоанну Фердинанду Благомѹ, высокопреосвященному Митрополиту Михаилу, Епископу Григорію, пану комендантующому Гамерштайнови; Енералови фельдмар. Виндишгрецу, Енералови Блачицу, пану губернатору Зальескому, Енералови Бордольо, пану адют. енерал. ком. Рѣшталью, Крилош. Къзьемскому, народови рѣскому, дѣховенствѣ рѣскому, крылошанамъ митропол., членамъ ставропигии, членамъ Головной Рады рѣской, депутати Рѣской до Цѣсара и пр.; и вси многолѣтствїе. На конецъ спѣвались дѣмы наши рѣски.

- Зъ Моравшины 21. Гт 8д. Наши села на
пограничнъ Оугоршинъ бывали ѡдъ недавна ѿ
ночи ѡдъ мадарскихъ гораъ розбойныхъ напа-
дани, обдираны, а людм до зерон задобни, ѿ
можъ въ пленъ взати. Бывало вже килька
кертвавыхъ сражений. Во вѣхъ свѣдныхъ селяхъ
и мѣстахъ кергутъ всѣ селаны и мѣшаны за-
оружье, ѡдѣваютъ чапы и обгаджаютъ всѣ
просыпки горски. Такъ черезъ покстане вѣхъ
подъ зерон въ полки охотни тамъ область при-

готовлена борода въ каждомъ случаю сильно
одерти. Нѣcoli не видалисьо нашыхъ людей
до борбы такъ схопныхъ въ смерть ити, ткъ
теперь. — Зъ Оугорчины оутѣкаютъ ѿ го-
дына, а мы ихъ пріятно гостинно пріймаємо.

Годна рѣчъ оулагы, ѿ и наше оугорске по-
граничче на таки опасности быстраклене, ба и ще
на грознѣши, бо одъ нашои стороны и вой-
ска меньше и корогъ сильнѣшии; а незнати,
ткъ годынъ сокѣ бывере, ѿбъ нецастье на
мирныхъ людей привети: про тое наимъ докон-
че приготовлени до обороны нашихъ мнѣнїй
и блаженствъ цѣлонъ державы.

Требожливи наши ожиданья грозатъ наимъ
статицъ опасною истинною. Въ войнѣ мадар-
ской участвуютъ многи звѣги вородобники зъ
нашои Галичини. Цы имъ тимъ добрѣ са по-
вело, цы нѣ, досить, ѿже чрезъ Семигородъ
зъ сильнou ватогою до Бѣковинъ тѣгнѣли.
Сперали Бѣма побили наши войска и прогнали
зъ Бѣковинъ назадъ; но зважаючи, ѿже онъ
лише 700 лвжка пѣхоты, колькадесать конно-
ты и колька пышокъ має, то здає са, ѿже онъ
лише на звѣды вторгнѣти до Бѣковинъ
безъ надѣї, ѿже судержитъ са: томъ мы не
дѣмаймо. Ѣкоимо непрѣателъ вже са позебли,
бо мы знаемъ ѿ за нымъ ѿе велика ватага
зевонной силы стоитъ, а выперта зъ Оугор-
чины чрезъ головинъ армїю и храбрихъ Сирбокъ
не має кѣда са выльлати, лише на Бѣковинъ и
Галичинѣ, де са ѿе надѣї покрѣпiti чрезъ
многихъ, ѿже нехѣтne досы тыло сидатъ. Дна
8. Сѣчна рѣшили оды два полки нашей залоги
Гартманъ и Дайчманстеръ къ Чернѣцемъ, и ѿе
къ одно тѣгнѣть, то коннота, то пышкарѣ.
Сперали Мальковскій, Гедеонъ и Фишеръ беруть
науальство. И тое ейтъ доказомъ, ѿже рѣчъ ѿе
не ейтъ сокершена.

Дна 14 Ст8дна сточили наши войска одъ
полкѣ Банди на полахъ была мѣста са. Нико-

лай (Ст. Міклосъ) битвѣ, въ котрой посѣдни-
ши непрѣателу въ 15.000 лвжа сильного оуспѣ-
ли обидженой крѣпости Прадъ на одѣгнѣ прї-
ти. Здобили 6. пышокъ.

Военнымъ донесеньемъ зъ 30. Ст8дна оуѣ-
домляе Банъ Елачичъ о славной битвѣ подъ
Моръ противъ Перцельовы сточеної, въ кот-
рой лагло колька тыгацъ Мадаровъ и 7 п8.
шокъ взято въ добычѣ.

Полкъ мадарскій Кназа Прѣского чрезъ кѣ-
ричиковъ Вальмоденъ въ пинъ вырѣзано. Т8тъ
проглавивъ са оденъ десатникъ (капраль) полкѣ
Вальмоденъ скоею храбростю. Колы прїшло
шикъ непрѣателу въ серединѣ переломити, онъ
вергъ са къ серединѣ шинѣ праило противъ пра-
пора, прошивъ шаблю ободъ поручниковъ, ѿже
была праپора стоали; а зломивши шаблю вже
вѣкъ зъ коня и на земли, выдеръ зброю най-
ближшомъ, загнавъ ѿ въ грѣдъ праپор-
чика, и здобутымъ праپоромъ догѣвши коня
цѣлый до сконѣ повѣрдовъ. — Премѣрна от-
вага непрѣателеви и сокѣсть одѣйнила, ѿже
з забѣтѣ орѣжа въ рѣцѣ. — Той храбрый конь
именѣе са Корпигъ. Золотый медаль храброستи
и степень поручника дѣставъ въ надгородѣ ско-
ей одвагы.

Рѣконо отличивъ са цѣлый отдельъ полкѣ
Парма подъ Кошицамъ, де нападіный чрезъ
ватаги Мадаровъ и легіонъ Полаковъ першого
дна вѣтвилися мѣгѣвъ; але за тое на дрѣгий
день покрѣпленый новымъ отдельомъ сконѣ
сильно сударивъ на непрѣатела. По кервакомъ
судѣиствѣ розгипавъ рештѣ; а военнѣ поклад-
ницю (ка8) 8.000 червоныхъ, 7 цетнаровъ порохъ
и 5.000 набоинъ и папери вѣнчущи многихъ здѣш-
ныхъ Полаковъ и Царства Польскаго Закрывъ
въ добычѣ.

Такъ по такихъ военныхъ и въ не болѣше
ткъ въ 3 недѣлахъ осагнѣла ракѣвка армїя одъ
западѣ противъ Мадарамъ дѣлающа таке раз-
положеніе: лѣве крило той армїи подъ началь-

твомъ Енерала Шлька оупинило цѣлѣ областѣ
дѣ нашихъ Кескідъ ажъ по за Кошицѣ; дѣль
дѣ Шльзкои границѣ и прогинѣ Иглдинки
ажъ до Нового Мѣста; дѣль подъ Симонѣ-
чомъ за Тернавѣ до Найтра; дѣль подъ на-
чальствомъ Вербны черезъ Братиславѣ ажъ до
Клоурнѣ, и та крѣпость ще нѣсколи не взята;
вже есть до поддина са въздана; голубыи
дѣль ажъ подъ Бдинѣ; на конецъ праке крило
подъ Слачицомъ ажъ до сѣверныхъ береговъ
Балатонскаго озера. Такъ всѣ дѣли землини-
шник на скойѣ витязной поги къ себѣ и по-
лучивши са настѣни на Бда Пештѣ; но и
тѣтъ непрѣятель не оустолѣ силѣ нашихъ
войскъ до розгодной битви вѣнѧющїй, но
вѣнѧющиши тихачинъ зѣ мѣта потагнѣвъ къ
Дебрециновѣ. Начальники де вѣтвѣлатъ привер-
таютъ ладъ правительный.

На Юзѣ коенного зрелица держатъ са Сер-
бами подъ скойми начальниками Стратимиро-
вичемъ, Гедоровичемъ, Кничаниномъ сиакно;
но рѣчь очекидна, що Милары противъ нынѣ
прилично великии силы поставити не могуть,
чи не хотятъ; чей иаютъ на градѣ, що ихъ
до оугоды склонять. Але по потвердженю Во-
еводства Сербскаго черезъ нокого цѣсара Фран-

цѣшка Іосифа вѣтвѣть въ ныхъ новыи самоп-
адѣльныи дѣль, котрый ихъ надить погордити
ненавистныи ворогомъ, хотѧ бы за соподки-
ми обѣтницами нокъ зарядъ найглобши оута-
ѣть. — Згодно въ донесенїамъ въ Бѣлогор-
ѣ постановивъ Кназѣ тѣрцон Сѣрбіи, Юрьеви-
тии Чорнѣ, отрадъ войска пракильного и ке-
ликѣй засѣвъ грошовки. Воеводствѣ на помѣтъ
пойти; и для охотниковъ перехѣдъ черезъ дѣ-
най слоходнѣй. 3.000 коника и 30.000 черко-
ныхъ вже послано на помѣтъ. Иакъ Сѣрбамъ скойи
въ скони слоходолюбію нѣто нецидатъ доказ-
зѣ то, що иакъ то Земинъ 60.000 з. р. на
жиркѣ отечества зложилъ.

Липа Славаныка въ Заграбью выробила пись-
мо до міністерства за тымъ допросомъ, що ѿ
Хорватомъ дозволено вѣло въ дѣль конститу-
ційного законодателства черезъ скойи полан-
никовъ причатковати, и ѿ ѿборы на по-
ланниковъ не медленно вѣли розписані.

Читаемо, що для пожижи 80. мілюнѣкъ на
потрѣба держави черезъ скойи при назначенїи Рос-
ії и Голландїи 30. міл. и домуи банкovi Рот-
шильдъ и Сина 30. міл. дати свѣтъ го-
тоги. —

Всадчина.

Зъ надъ Прупа, одъ Гуцула.
Онъ ты горо каменна, са не изпашка, аи
Ты не вѣсто краиница, чого да витидешъ?
„Вѣтыда са моего родѣ, тай рѣкои мовы,
„Бо то наю мовиать дѣки, що дѣлть короки.
Ты рѣка не вѣстоно, тра си та оутги,
Зъ твоихъ красныхъ, чорныхъ очи полуды
здѣмити.

Іакъ замали той не вѣстѣ полуды здѣмити!
„Ой не вѣдѣ вже и болше мовы са вѣтыдати“

И попадѣ хотъ ихъ мало, зѣ скони донъкими,
Знѹхали са пане брати, зѣ тымъ авораками;
И авораками, тымъ авораками, въ вѣли рѣки
пашѣвѣ,
Вже Ресина себѣ нѣкими въ скѣтоницѣ не
взыщать. —

Цѣраютъ са ского родѣ, аврочата, не вѣсты
Идѣть брагы до Варшавы польски книши фети!
Цѣраютъ са скойи мовы, тай и рѣсихъ хлоп-
цѣвъ,

Бодайже сите посивѣли — зема одъ монодѣвъ!